

noget Andet, som sagt efter Driste af de Paagjældende. Der er fra anden Side gjort opmærksom paa, at der var den væsentlige Forskjel her, at de i alt Fald beholde det Tilskud, de faae, medens det for de egentlige Bestillingsmænd falder bort, hvis det ikke kommer til Pension. Jeg vil i og for sig finde det meget fyldestgørende at ordne Sagen, som den er ordnet for Landpostbudene, naar man gjør det paa en fornuftig Maade, og tager konsekvente Bestemmelser, men jeg vil gjøre det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) opmærksom paa, at der staar ikke, at Vedkommende skulle have 5 pCt., eller skulle spare 5 pCt., der staar kun, at de kunne høist faae 5 pCt., men skulle have lige saa meget, som de spare. Sætte de selv deres Bidrag til 4 pCt., maa jeg forstaa Bestemmelsen saaledes, at saa faae de ogsaa 4 pCt. af Staten. De gjældende Bestemmelser for de øvrige Bestillingsmænd finder jeg meget uhenigtsmæssige, der er den absolute Feil ved dem, at der mangler al Solidaritet mellem Folk af samme Klasse; hver sørger for sig, og bør Vedkommende ugift eller uden Enke, falder det Hele til Staten, i Stedet for, at hvis der var en fælles Klasse, som det kunde komme til Gode, kunde man regne det som et Bidrag til vedkommende Stat, medens man nu kun kan anse det for Bidrag til vedkommende Person. Jeg finder altsaa disse Bestemmelser lidet fyldestgørende, men netop fordi der for Jernbanevæsenet foreligger Bestemmelser, som jeg anser for meget fyldestgørende, har jeg ikke villet bringe noget Nytt frem her. Fuld Harmoni med Jernbanevæsenet kan man ikke komme til i første Dieblis. Man kan uvilke fine Bestemmelser for Postvæsenet videre i samme Retning, men fuld Harmoni kan man ikke komme til, af den simple Grund, at paa Jernbanen er der allerede et temmelig betydeligt Fundament at staa paa, temmelig betydelige opsparede Midler, et Par Millioner omtrent, der gaa ind i et Reservesond, og det mangler man andet Steds. Fuld Lighed kan man altsaa ikke komme til, men man kan gaa i samme Retning, og det vil vist i og for sig være ønskeligt at komme dertil.

Berg: Jeg vil ikke opholde Debatten om en Sag, hvori jeg ikke i denne Omgang har taget videre Del. Jeg gjør uden at forlange nogen Indsigelse mod, hvad jeg fremfører, blot et Par Bemærkninger. Det nye Princip om Statsansættelse af Fuldmægtige ved Kontorer, som her er fremsat, staar for mig ved et umiddelbart Gjennemsyn som noget Betænkeligt. Hvis de skulle ansættes paa

Postmesterens eget An- og Tilsvær af Postbestyrelsen, da forekommer det mig, at Postmesteren kommer i en temmelig uheldig Stilling, idet han skal betrod sit Ansvar i Hænderne paa en Mand, han ikke selv har antaget. Der næst veed jeg ikke, om det er Meningen, at disse Postfuldmægtige ogsaa kunne komme med i den ene Trediedel af 4de Lønningssklasse, som er pensionsberettiget. Jeg vil ganske vist finde det naturligt, at de komme med som pensionsberettigede som ansatte af Regjeringen, naar de have tjent tilstrækkelig længe dertil, men saa har man jo ved dette Forslag i en aldeles væsentlig Grad udvidet det pensionsberettigede Bureaukrats Person. De Herrer gaa ind paa dette Princip, som De ere paa Veie til, saa kunne De jo dog heller ikke paa nogen Maade nægte Justitsministeren at faae Fuldmægtige med fast Lønning ansatte af Regjeringen paa alle Retskontorer og eventuelt som pensionsberettigede. Dette er jo en Side af Sagen; men jeg forlanger ikke, at Debatten skal opholdes, for at jeg kan faae Oplysninger derom. Jeg siger det mere, fordi, hvis det maaste ikke skulde være overveiet i alle Forgreninger, det ærede Udvalg saa maaste paaen vilde tage dette Spørgsmaal op til Overveielse — det staar mig, siger jeg, ikke klart, hvorledes Forholdet bliver mellem den ansvarlige Chef og hans Underordnede, naar denne Sag ordnes saaledes, hvorledes det skal deles, eller om de begge skulle have Ansvar. Hvorledes bliver overhovedet dette muligt, naar det kun gjælder een Klasse? Saa er der forskjellige Steder i Lovforslaget, som henviser til, at den Del af Paragrafen der og der og den Lov der og der og de Bestemmelser der og der fremdeles blive gjældende. De Ord, hvor med disse Bestemmelser nævnes, de Ord i Lovforslaget, der bruges til at betegne, at en eller anden Bestemmelse i tidligere Lovforslag forbliver bestaaende, ville mange Steder udgjøre lige saa meget, som om man optog selve Bestemmelsen i Lovet. Noget redaktionelle Forandringer i denne Henseende ville vist fremme Lovens Tydeliggjørelse. Saa er der et Spørgsmaal, som dog maaste alligevel skal staaes en nærmere Overveielse, det er Spørgsmaalet i § 11 om den fortrinnsvise Afgang for Militæretatens Folk til visse Bestillinger. Kunde det holdes saaledes, at de vare i Besiddelse af den fornødne Kvalifikation, altsaa i Visteligheden havde uddannet sig i de paagjældende Sag eller gjort Tjeneste derved, saa turde jeg jo ikke sige noget Videre dertil, men jeg er tilbøielig til at tro, at der alligevel ad denne Vej lettere kan fremkaldes en Slags — uden at jeg vil fornærme No-